

Marble Sounds in Het Depot: Grote Klasse

📍 focus.knack.be/muziek/reviews-muziek/concertverslagen/marble-sounds-in-het-depot-grote-klasse

Dirk Steenhaut

April 23, 2025

[Concertverslagen](#)

Marble Sounds in Het Depot © Yvo Zels

4 / 5

Artiest - Marble Sounds

Datum - 22/04/2025

Locatie - Het Depot

Met hun zesde langspeler, *Core Memory*, die vorige maand uitkwam, bevestigen Marble Sounds hun status als één van de interessantste bands die ons land rijk is. Momenteel toert het sextet door Vlaanderen en in het Leuvense Depot leverde dat een bij momenten magisch concert op.

Misschien had u het niet meteen in de gaten, maar Marble Sounds zijn inmiddels al zo'n achttien jaar actief. Hun eerste ep, *A Painting or A Spill*, zag al het licht in 2007 en sindsdien heeft de groep rond zanger en songwriter Pieter Van Dessel verscheidene permutaties ondergaan. Wat echter nooit veranderde, is de hoogwaardigheid van haar songmateriaal. Van Dessel, de centrale figuur van en drijvende kracht achter het gezelschap, is iemand die graag nieuwe uitdagingen opzoekt en telkens weer manieren vindt om zijn muzikale horizon te verbreden.

© Yvo Zels

Op de vorige, titelloze plaat van Marble Sounds uit 2022 draaide alles nog om piano en weelderig gearrangeerde neoklassieke strijkers, maar de frontman begreep al snel dat hij met dat magnum opus de lat zo hoog had gelegd dat hij er niet meer zonder gevaar voor zware lichamelijke letsels overheen kon springen. Op *Core Memory* was hij dus zo slim het over een andere boeg te gooien zonder dat het de herkenbaarheid van zijn melodieuze indiepop zou aantasten. Dit keer ligt de nadruk dus wat vaker op synthesizers. Eén van de inspiratiebronnen was trouwens de elektropop uit de eighties, terwijl de titel van de lp een verwijzing is naar het geheugen van de allereerste computers.

In de wereld van Marble Sounds blijven melancholie en weemoed de vaste fundamenten. Toch is er af en toe ruimte voor lichtvoetigheid en zelfs humor. In *Not All Is In Vain* zingt Pieter Van Dessel: 'If no one breaks the silence / The silence will break me', om vervolgens tongue-in-cheek te verwijzen naar de zanger van Coldplay: "Nobody said it was easy" / Right Chris, and certainly not me'. De vollere sound en afwijkende instrumentale inkleuringen verfrissen het decor en zorgen ervoor dat je als luisteraar altijd de oren blijft spitsen.

Goud

Van Dessel, die met zijn warme fluisterstem haast onmiddellijk een intimistische sfeer oproept, speelde op het podium afwisselend piano en gitaar en kreeg regelmatig vocale assistentie van Renée Sys, die ook een soort xylofoon beroerde. Tot de geheime wapens van The National behoren de broers Bryce en Aaron Dessner, maar Marble Sounds beschikken over Gianni Marzo, een subtiel gitaarwonder dat aan de nummers voortdurend vindingrijke details toevoegt en alles wat hij aanraakt op een bescheiden manier in goud verandert. In wezen zijn voor het gelaagde geluid van de band keyboardspeler Brecht Plasschaert, bassist Gerd Van Mulders en drummer Mattijs Vanderleen echter net zo onmisbaar. Marble Sounds zijn een hecht clubje, dat met zijn knap uitgewerkte melodieën en onweerstaanbare refreinen altijd elegant en oprecht uit de hoek komt.

© Yvo Zels

Pieter Van Dessel schrijft wereldsongs die in geen enkel opzicht hoeven onder te doen voor die van, pakweg, Death Cab For Cutie, The Postal Service, Pinback of Cigarettes After Sex. Alleen moet de wereld daar nog achter komen. In Leuven, waar zo goed als de volledige nieuwe plaat de revue passeerde, opende de groep met het klaterende toetsenwerk van *If You Would Prove Me Wrong Now* en naar de bewonderende kreetjes uit het publiek te oordelen, liet dat niemand onberoerd.

Soms stond de zanger op het punt het verkeerde liedje in te zetten. Gelukkig wees Gianni Marzo hem telkens tijdig terecht. ‘Jazeker, wij zijn een gesmeerde machine’, lachte Van Dessel, die over een gezonde dosis zelfrelativering beschikte. Occasioneel werd het tempo gevoelig opgedreven, zoals in het gespierde, op kronkelende synthriffs steunende *Not All Is In Vain*, waarin de aandachtige luisteraar zowel verwijzingen naar Giorgio Moroder als [Daft Punk](#) kon aantreffen. Een ander hoogtepunt was het supercatchy *An Emotional High*, dat zich meteen met scherpe weerhaken in je geheugen vastboorde.

Fragiel

Op andere momenten hielden de dame en heren van Marble Sounds de liedjes zo klein mogelijk. Dat was het geval in het fragiele *Said So*, dat de zaal binnen slenterde op een geprogrammeerde beat, of de fraaie pianoballad *Give or Take A Few*. Dat laatste was geschreven als antwoord op *A Thousand Miles*, een hitje uit 2002 van de Amerikaanse zangeres Vanessa Carlton, op wie Pieter Van Dessel destijds stiekem verliefd was. De song kreeg extra versieringen dankzij de lapsteel van Marzo en de mijmerende bugel van Van Mulders. Wie Marble Sounds al langer volgde, kwam dan weer aan zijn trekken met oudere nummers als *Axolotl*, waarin Van Dessel zijn stem elektronisch vervormde, en *My Friend*, gebouwd op een sample uit [Drinker's Peace van Guided By Voices](#).

© Yvo Zels

Tijdens de bisse kwamen Marble Sounds op de proppen met de speelse liefdesverklaring *About You*, de verstilde berçeuse *Leave A Light On* (nog steeds hun populairste nummer) en *Soon It'll Make Us Laugh*, waarbij het publiek naar het einde toe tot koor werd gebombardeerd. Een mooi einde van een gevarieerde maar geraffineerde set die aangaf dat Marble Sounds van vele markten thuis zijn. Twee woorden: Grote Klasse.

DE SETLIST: If You Would Prove Me Wrong Now / Hear Me Talking / Nothing to Get Over / Said So / Traces / Not All Is In Vain / Axolotl / Give Or Take A Few / An Emotional High / Photographs / My Friend / Catch It Alive / Priorat / A Place to Call Mine // About You / Leave A Light On / Soon It'll Make Us Laugh.